

Turinys

Kronika

<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Traukti, o ne stumti	2
<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Prisikėlimo drąsa	3
Evangelija mažiesiems	4
<i>Jonas MALINAUSKAS,</i> <i>Dalė GUDŽINSKIENĖ</i> Bažnyčios pulsas	6

Susitikimai

Pokalbis su vienu žmogumi	8
---------------------------	---

Didelės ir mažos kryžkelės

Pal. Jurgio Matulaičio gyvenimas paveikslėliuose: Peterburgas	11
<i>Ses. Viktorija PLEČKAITYTĖ MVS</i> Daugiau negu drąsa	12
<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Gyventi, kuo tiki	13
<i>Antanas GAILIUS</i> Amžinos pamokos	15
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Krikščionių ir Bažnyčios drąsa Naujajame Testamente	16
Laimė – imtynės su baime	17
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Prisitaikėliškumo patamsyje	18
<i>Tomas VILUCKAS</i> (Ne)grėsminga sekuliarizacija	20
<i>Romanas KAZAKEVIČIUS</i> Pasaulietiškas – ar tik prieš?	22
Aš net vorų nebijau!	24

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

Šeima išgyvena išbandymą	25
Gyvenimas kaip žydintis sodas	27

Jaunimo iššūkis

<i>Vaida SPANGELEVIČIŪTĖ</i> Nenutylėti apie mumyse gyvenančią viltį	28
--	----

Veidu į vaiką

<i>Paul LEMOINE</i> Paauglystės krizė	30
--	----

Akiračiai

Didysis šv. Antanas	32
---------------------	----

Atokvėpio valandai

<i>Gabrielė GAILIŪTĖ</i> Pusiau literatūra	33
---	----

Sveikata

Katarakta: operuotis ar ne?	34
-----------------------------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Malda	35
--------------------------------	----

Mieli mūsų Skaitytojai,

to man dar nėra buvę – baigus rengti šią „Artumą“ staiga supratau, kad turbūt visai ne apie tai turėjome rašyti balandžio numeryje, kurio tema pasirinkom *drąsą*... Įkvėpti vis to paties palaimintojo Jurgio Matulaičio – vyro, nepasižymėjusio jokia „supermeniška“ galia, nors ne sykį grasinta jį nužudyti net pačioj katedroj, siuntinėta jam karikatūros su vyskupu kartuvėse, tačiau dėl to jis per daug nesijaudindavęs – sukalbėdavęs rožinį, surašydavęs, kaip tvarkytis, jei staiga jo neliktų, ir eidavęs ramiai miegoti... Užtat karščiausios drąsos kibirkštys sužaižaruoja, jeigu jam tik reikia ką nors nuveikti dėl Kristaus ir Jo šventosios Sužieduotinės – Bažnyčios, mat ir tada jau siautėjo aršusis ateizmas bei visokiausių spalvų priešai; antai:

Nejaugi vis nusileidžiant ir nusilenkiant prieš visokius neteisingus Bažnyčios priešininkų įstatymus ir norus nieko neveikti? Nejaugi išsižadėjus brangiausių idealų rūdyti kur susirietus ir susitraukus iš baimės? Jei taip elgtumės, tai susilauktume to, kad kokią dieną mums uždraustų ir katalikais būti. Ne, anaipol ne! Turime eiti narsiai ir drąsiai prie tikslo keliu, kurį Dievas mums rodo, ten, kur Dievo dvasia mus veda ir skatina eiti į jokiais kliūtis neatsižvelgiant, nieko nenuogąstaujant. Jei pilni Dievo dvasios būsime, viską turėsime galutinai apgalvoti. Dvasios ne pančiais nieks nesugebės surakinti, ne kalėjime neužkals, ne ištrėmime nebesulaikys. Ji išsivers iš visur, pro visur prasimuš (iš 1910 m. spalio 10 d. Užrašų).

Na, sakysite, taigi viskas čia teisinga ir gražu, o kurgi tavo problema?.. Šiandien ryte į darbą visai laiku, bet kiek nesava ateina naujoji mūsų redakcijos bendradarbė – sesuo Teresė (iš Marijos vargdienių seserų „matulaitiškosios“ kongregacijos, pakeitusi taip švelniai su Jumis atsisveikinusių Juliją). Matau, kad stengiasi neišsuduoti, tad neištvėręs klausiu: „Teresėle, ar viskas tau gerai?“ „Gavau į galvą“, – atsako ji ir iš to šypsenos bei ašarų mišinio jau suprantu, kad tai – tiesiogine prasme. Gražų pavasario rytą, provincijos didmiesčio stotelėje belaukiant autobuso, pačiame „savaitės be patyčių“ apogėjuje, staiga jaunuolis pradeda trankyt per galvą jaunai vienuolei, kumščiuot, daužyt bei rekt bjaurius žodžius apie Dievą ir jo tarnus... Mielieji, jei tik tiek būtų – kažki, ar būčiau čia Jus jaudinęs, betgi... stotelėje, be jūdviejų, ten buvo daugiau žmonių ir nieko – niekas nė nepajudėjo! Kol autobusas atvažiavo ir visi kas sau išsivažinėjo...

Tada ir pagalvojau, kad mes su savo „Artumos“ intymiom dvasi-
nėm gelmėm turbūt ne toj pačioj realybėje gyvename ir rašome, kurioj gyvuoja ši „drąsi šalis“... Bet ką daryti – žurnalo jau neperrašysim, tad atiduodam Jums tai, ką turime. Atsiprašome. Terese, ir Tavęs taip pat. Ačiū Tau.

Darius Chmieliauskas

P. S. Tiesa – aleliuja – su šventom Velykom! Tiesa, ne iš karto ir Kristus prisikėlė... bet PRISIKĖLĖ, iš tiesų. Padėk, Dieve, iš naujo ir iš naujo tuo patikėti... ir gyventi!

Viršelyje – Kristaus Prisikėlimas. *Betliejaus Mergelės Marijos Ėmimo į dangų ir šv. Brunono seserų, Lietuva, XXI a. pradžia.*